

צב:

עין משפט
נר מצוה

א מ"ה פ"ה מהלכות
 גירושין סמך עשין ג'
 טושי"ע אה"ט"י קלט
 ספק"ט
 (לא נמצא בהרמב"ם ולא
 בטושי"ע) ופלה על היסון
 משפט הדין על מה
 דליתא
ב מ"ה פ"ה מהלכות
 חפלה הלכה ז' סמך
 עשין י"ט טושי"ע אה"ט"י
 זה ספק"ח:
ג מ"ה ט' טושי"ע שס
 סמך טו:
ד מ"ה פ"ה מהלכות
 חפלה הלכה ט' טושי"ע
 אה"ט"י ט' סמך ט'
 ט' סמך ט'

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

כל גגות פרק תשיעי עירובין

גפנים בקטנה מותר לזרוע את הגדולה. פי' בקונטרס וסכילתו הורשם אע"ג דלדוריה גדולה בקטנה אין אוסרין את ההגפנים דאמרינן במנחות כ"ג שני (דף טו.) מעשה ב' שזרע כרמו של חבריו וז' מעשה לפי שני חכמים ואסרו הורשם והתירו הגפנים ורש"י קנוס וליף אסרה חורה שאר הורשם דרבנן דף דעבד ליסורא וקנוסו אין עבד ליסורא לא קנוסו וה"א וליף ובשורע חת הגדולה בביתו וזרעה אפילו שחיהו שלו ליכא למיקנסיהו ולפיכחו מ"ר הכ' בשאר הורשם וסומה דהי"כ שרי להניח הורשם בשכילתו אין דלדוריה גדולה בקטנה דלפילו עלו מאליהן מן תבשבת בלחם (פי' משנה ו.) היה עובר בכרס ורואה יד' בחור כרמו ואמר לנשחטור ולקטנו א"ל הויקטו מאתים אסור כיון שמת"ש מללוקטו וע"כ ה"א דמנחות א"ר"י שלא ידע וז' הכרס שאורשם כדמרו לכך נבא לה"י לפרש טעמא דשמעתין משום דשם גדולה על הקטנה ואין שם קטנה על הגדולה ולה"י גפנים בגדולה אין שם כרס על הקטנה ואע"ג דהוי גפנים בקטנה אסור לזרעה דרמננא קפיד על שם כרס דכתיב לא תזרע כרעך בלחם אבל גפנים בקטנה מותר לזרוע בגדולה אע"ג דלנשחטורנא ה"ה שם שדה על

הקטנה אין לחוש דרוממא לא קפיד אשם עדה דהא לא כתיב שח
אלא חטע כרס דהוה משמע דקפיד אשם עדה: **אשה** בגדולה
וגט בקטנה. מ' בקטנערס ושמינן עלה דלויא למאן דאמר בגיטין
(דף עו:). הא דתנן הורק גט לאשמו ביתא איחא דאמר ביתא
היירי זו מגורשת דקרא עומדת בחובה בחותם שעה אכל אינה
עומדת בחובה לא אש"י דשלה היא ויכר לומר הא דקאמרין ההם
בגמרא והוא שעמדה כד ביתא לא אכל ביתא קאמר אלא בתוך
ביתה ממש קאמר דקדמי ההם נחמין בתוך ביתא דהא הלא אמרין
אשה בקטנה וגט בגדולה אינה מגורשת אש"י שיעומדת אלא הגדולה
ולר"י נראה דהכא מייירי בשאשכילי להאשה חזר אחת וקאמרין
דששאשכילי לא גדולה היא שמה גט על הקטנה אלא בקטנה ששאכילי
לה הקטנה לא חזר בכר שמה על גדולה:

תשועה בגדולה יחיד בקטנה מצטרפין. דוקא ביחד בקטנה
אכל חמשה בקטנה וחמשה בגדולה אין מצטרפין וסיפא
בדנקט חמשה בקטנה ה"ח חמשה בקטנה אלא אנב רישא נקט האי
לעשרא והא דתנן בפרק בלד לולין (פסחים דף פה:) מן האבין ולפנים

כלפנים ומן האהב ולחון ללחון וקאמר הים רב בממלח וכן לתפלה
ויריב"ל אמר אפילו ממחלה ש' ברזל אינה ממקפת כי ישראל לאברה
ידיאל ואפילו חזן לזית הכנרת דבמן שפרק ואזכור ב"ד (יורה דא: פ:
לבו יא אהשו לראש כי סוניה דהבא כרז וכפ' אלו נאמחין (פסוק)
הש"ס מנילמא דריב"ל ונראה לפרש דלירוק מזה ריב"ל דאלא מלמט
ורק (ג: דלון דבר שנקדושה פחות מעשרה וקסבר ר' אלחנן וכן
מחלה ש' ברזל אינה ממקפת והיו ככלל לז'.

שְׂאִילִמְלִי אֵין מַחֲצִיזָה מַרְחִיק אַרְבַּע אַמּוֹת חוּרְץ, מְגִיפּוֹסִי גְדוֹל
גִּיפּוֹסִי וְהִי וְהִי שֶׁמֶן חָלַל לֹאחַת מַרְחִיק ד' אַמּוֹת ו'
גִּיפּוֹסִי וְרֹאשִׁיתוֹ בְּכָךְ יִחְלָק יוֹסֵר ו' חוּץ מִגֶּרֶשׁ גֶּרֶשׁ וְאִשְׁקוֹר לְרוֹשׁ בְּקִטְנִי
וְהִיבִי כִּלְאוֹ הִיא תוֹךְ הַסֶּפֶחַ וְדוֹקָא מִכּוֹחַ הַגְּדוּלָּה מִפְּרִיךְ אֶבֶל מִקְטָנָה
אֵלֶּל אֶזְרַע סִמּוֹן לְגְדוּלָּה דִּהְפַּחַח הִיא תוֹכַח מִחֲמִילָה וְעִכְשָׁיו נֶאֱסָר ע"י מ"מ
וְע"י מִחֲמִילָת קִטְעוֹת אֵין יִכְרֹן מִפְּרִיט גְּדוּלָּה וְהִי סִילּוֹן מִחֲמִילָת
שֶׁנִּסְתַּרֵּל לְגְדוּלָּה יוֹסֵר מִחֲמִילָה אֵין תוֹכַח מִחֲמִילָת גְּדוּלָּה שֶׁמַּרְחִיק ד' אַמּוֹת
לְהַשְׁמִיעַ לִּי סִפְפָּחָה שֶׁל גְּדוּלָּה הִינּוּ לַעֲשׂוֹת קִטְעוֹת כִּלְאוֹ הִיא תוֹכַח
לְהַחֲמִיר יוֹסֵר מִמֶּה שֶׁהִיא תוֹךְ מִחֲמִילָת הַגְּדוּלָּה אֵינָה סִבְרָה לְכֹאדֵּרֵיהָ
מַרְחִיק ד' אַמּוֹת בְּקִטְעוֹת חוּרְץ אֵפִילֵי אֵין י"ב אַמּוֹת מִכְרֵסֵס שֶׁנֶּחֱזַק לֵל
מִחֲמִילָת לִבִּי צָרִיךְ י"ב אַמּוֹת אֶבֶל הֵאָל דְּרִיבִי הַגְּדוּלָּה אֵין מִחֲמִילָה לֵל
צָרִיךְ י"ב אַמֶּה בְּדִין מַחֲלוֹ הַכֶּרֶס אֵין אִמּוֹר י"ב דִּלֵּא לְפִרְשׁ כִּי דִּלֵּא
אֵין מִחֲמִילָה לֹא יֵהָא שֶׁ דִּין מַחֲלוֹ הַכֶּרֶס וְאִם יֵשׁ מִחֲמִילָת יֵהָא שֶׁ שֶׁ
יִוֵּם הִיבִי רֵדֶה שֶׁאֵיבֵר כִּי וְהִי רֵדֶה כִּי לֹא מִן הַזֶּה יִיבִי וְהִי
יִוֵּם אֶחָד וְאֶחָד בִּלְבָד קִטְעוֹת מִזְמִינוֹ וְהִיא לֹא אִשְׁקוֹר אֵלֶּל דְּקָמָה
סִילּוֹן מִחֲמִילָת וְרֵבֶל וְאִבִּי פִּלְגִי בִּהְיָ בְּסוֹכֵר בְּפִי"ה (דף ג' ע"ב) שֶׁמֶן
שֶׁמֶן מִחֲמִילָת וְרֵבֶל וְאִבִּי פִּלְגִי בִּהְיָ בְּסוֹכֵר בְּפִי"ה (דף ג' ע"ב) שֶׁמֶן

נפנים בקטנה מותר לזרוע את הגדולה. לכתחלה דלגני גדולה שיחתה וכל פתח כמחיה הוא ואפילו קטן לנפנים מותר לזרוע את הגדולה לכתחלה דעמן (י"ב דף טו.) היה גדר נפנים זה קוטר לגדר הגדולה וזה קוטר למחנה. וכשיגדלו הזרעים את"צ דליווי גדולה לגדר מחנה וזה קוטר לגדר מחנה. וזהו אופנים את הנפנים

בַּקִּטְנָה מוֹתֵר לִזְרוֹעַ
בְּגִדוּלָהּ וּגַם בַּקִּטְנָה
וּגַם בְּגִדוּלָהּ אֵינָה
שׁוֹלִיחַ צְבוֹר בַּקִּטְנָה
בַּקִּטְנָה וְשׁוֹלִיחַ צְבוֹר
דִּי חוֹבְתָן תִּשְׁעָה
מִצְטַרְפִּין תִּשְׁעָה
אֵין מִצְטַרְפִּין יְצוּאָה
קְרִיאת שְׁמֵעַ בַּקִּטְנָה
לְקוֹרֵאת קְרִיאת שְׁמֵעַ
א"כ מִצִּינוּ מַחֲיָצָה
מַחֲיָצָה (א) מִרְחִיק ד"א
מִזוֹרָה א"ל רַבִּי זִירָא
הָאֵלֶּיךָ לְאִיסוּר וְהָאֵלֶּיךָ
בַּקִּטְנָה גְּדוּלָה מוֹתֵר
אֵל כִּפְתָּחָה שֶׁל גְּדוּלָה
הָאֵלֶּיךָ גְּדוּלָה נְמִי אִיסוּרָה
הָאֵלֶּיךָ הוּא אִמְרֵי לִיהֵא רַבָּא
לְאִיסוּר וְהָאֵלֶיךָ אִתְמַר
סִיכָר

הדאשה לא צפיט למקני גיטא: יואליין. שלחין צבור דקאי בקטנה הכא
 פסיון: אין יואליין. השתתל אל שיין במהריה וצבור דקדמיין בקטנה
 חזון מליין למימר דשייך בהריה דרובה חזר חסד אל ממסתר: מוסר
 קריאם שמע בגדולה. דגני גדולה ממחילה היא ואלה מני
 קטנה מקלקלה (א) בשום מדי: שאלמלי אין מחילה. אז לאו הכן
 גיפופי שטודין בגדולה היו בגדולה וקטנה שוות היו לכו חסד
 האתק ומחר לזרוע של עס בפינס ומתקריק 'ד אמות השתתל חסד
 האתק גיפופי שזיין לכוה קטנה חסר גדולה ומיתקרא כולה מניין
 מחילה שאוסרת: ואילו השום אם גיפופי. שזנה מחילת בחון
 בגדולה מחלן ומחלן עד שיצטרנה כדמת
 הקטנה וסילק את הגיפופיין על ידי
 ממחילות הללו אף גדולה אסורה (ו) ועכשיו
 שמיין שוות נמצאו מחילות הללו חלות
 לאיסור: סילוק מחילות. האחרונות
 חלוקו את הראשונות אבל בני

רבינו אשר עודף הגיפופין על הקטנה משום יחוד מחילה:
סיכר

[illegible]

ספרי' דפ"י בקוטרם דאי לא הוה גיפופי לזד הקטנה אלא השוה
אם יש בין כרס ולכותל י"ב אמות דבין מחול הכרס ועכשיו שיש
אפילו היא מאה אמה כדמשמע ליטנא מפני שהיא כפתהה של גדולה
וי רואה להקטנה שאם אין כלל מחולא של קטנה אין צריך להרחיק
מהקטנות דאין אימיה דכשאין מחולא הקטנות נראה הגיפופי
ומור ר"י דלנאורה הוה נראה מחול הכרס דאין להחמיר בקטנה
וזרע דין (ס) מיה הכרס ושיש בין הכרס ולכותל י"ב אמות והא
מחולא הגדולה שאלה הכרס זרע גסם אלא י"ב רחיק ר"י אמות אכל
אין נראה דה"פ מצינו מחולא לאיסור שאם אין מחולא כלל לגדולה
יכולת שבחין של קטנה ולא דמי למחול הכרס דהתם גס הכרס מוקף
בכותל קטנה לכרס אין צורך י"ב אמה ועכשיו שיש מחולא לגדולה
אין מקשה בשמאל ממחול הכרס דהא מחולא קיימא השתא שאם
מחול הכרס ונאמן לו פירוש דה"פ עיקר: **אמר** ליה רבא **אביי**.
דקו שלשתן ממחני' ש"מ דיורין כו' ואביי הקשה על דקדוק שלתן
ה דרכא היה לו לגרוס מוקאמז בנה הכי לגידי כשיניה ולידך הו
אחר אביי ולקמן גמי מיייל מ"מ נראה טפי כמו שהגיה ר"ם:

מסורת הש"ס

(א) [נבטין ע.ס. 4, ב] נכ"ח:
דאסה בעיה,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נפלים וכו'
מדרגת אסירי הך דעבד
איסורא קנסו רבנן הך
ללא עבד: (ב) ד"ה
התגרשת שהרי כל"ל ומצאת
היא נמחק: (ג) ד"ה מימר
וכו' מקלקל לה נשום:
(ד) ד"ה ואלו וכו' אסור
דעכשיו: (ה) ד"ה תוס' ד"ה
שאלתיו וכו' רבנן מחול
הכנס כשיש:

גליון הש"ס

בעין משפט א' פ"י
פ"ה. לא נמצא שם לא
נרמב"ם ולא נש"ע ועי'
כתשובת זכרון יוסף
פא"פ פ"ה יב:

הגהות הער"א

[א] ג' ש"ס
מחנה זרע ואילו וכו'
כ"ל וזה דלא כח' דיה
שאלתי שכתבו אבל
מקטע אינה רזה כ'
ואומר ר"י דלכאורה כ'
ולפי גירסה רבינו נחמן
הקושיא רק מקטעין.

ג'יפופי	
מחילות	חצר
מחילות	קטנה
ג'יפופי	